

Святий апостол Филип, уродженець міста Віфсаїди (Галілея), був глибоким знавцем Святого Письма і, правильно розуміючи зміст старозавітних пророцтв, чекав приходу Месії. На заклик Спасителя (Ів. 1, 43) він пішов за Ним. Про апостола Филипа кілька разів говориться у Святому Євангелії: він привів до Христа апостола Нафанаїла (Ів. 1, 46); його Господь запитав, скільки потрібно грошей для купівлі хліба 5-ти тисячам людей (Ін. 6, 7); він навернув еллінів, що бажали побачити Христа (Ін. 12, 21 – 22); врешті, він під час Таємної Вечері запитував Христа про Бога Отця (Ів. 14, 8).

Після Вознесіння Господа апостол Филип проповідував Слово Боже в Галілеї, супроводжуючи проповідь чудесами. Так, він воскресив немовля, яке померло на руках у матері. З Галілеї він попрямував до Греції і проповідував серед переселених туди юдеїв. Деякі з них повідомили в Єрусалим про проповідь апостола, і тоді з Єрусалиму до Еллади прибули книжники на чолі з первосвященником для звинувачення апостола Филипа.

Апостол Филип викрив брехню первосвященника, який казав, що учні Христові викрали і сховали тіло Господа, розповівши, як фарисеї підкупили воїнів з варти, щоб розпустити цю чутку. Коли ж юдейський первосвященик і його супутники почали хулити Господа і накинулися на апостола Филипа, вони раптово втратили зір. За молитвою апостола всі прозріли, і, побачивши це диво, багато хто увірував у Христа. Апостол Филип поставив їм єпископа, ім'ям Наркіс (Його зараховано до лику 70 апостолів).

З Еллади апостол Филип відбув у Парфії, а потім до міста Азот, де зцілив хворі очі дочки місцевого мешканця Нікокліда, який прийняв його в свій дім і потім охрестився зі всією родиною.

З Азоту апостол Филип відбув у Іераполь Сирійський, де, підбурювані фарисеями, юдеї підпалили будинок Іра, який прийняв до себе апостола Филипа, а апостола хотіли вбити. Але, побачивши чуда, вчинені апостолом: зцілення всохлої руки начальника міста Аристарха, який хотів ударити апостола, а також воскресіння померлого юнака, – покаялися і багато хто прийняв святе Хрещення. Поставивши Іра єпископом в Іераполі, апостол пройшов Сирію, Малу Азію, Лідію, Місію, всюди проповідуючи Євангеліє і терплячи страждань. Його і сестру Маріамну, що супроводжувала його каменували, ув'язнювали, виганяли з поселень.

Потім апостол прибув до Фрігії, до міста Іераполя Фрігійського, де було багато язичницьких храмів, в тому числі храм, присвячений зміям, де жила величезна єхидна. Апостол Филип силою молитви умертвив єхидну і зцілив багатьох вкушених зміями. У числі зцілених була дружина правителя міста Анфіпата, яка прийняла християнство. Дізнавшись про це, правитель Анфіпат наказав схопити і Филипа, його сестру і апостола Варфоломія, який прийшов з ними. За намовою жерців храму єхидни Анфіпат наказав розп'ясти святих апостолів Филипа та Варфоломія. У цей час почався землетрус, і всіх присутніх на судилищі засипало землею. Вісячи на хресті біля храму єхидни апостол Филип молився про спасіння його розпиначів від наслідків землетрусу. Бачачи, що сталося, народ увірував у Христа і почав вимагати зняття з хреста апостолів. Апостол Варфоломій, знятий з хреста, був ще живий і, отримавши звільнення, охрестив всіх тих, що повірили і поставив їм єпископа.

Апостол Филип, молитвами якого всі, окрім Анфіпата і жерців, залишилися живі, помер на хресті.

Його сестра Маріамна поховала його тіло і разом з апостолом Варфоломієм вирушила з проповіддю до Вірменії, де апостол Варфоломій був розп'ятий (пам'ять 11 червня), Маріамна ж проповідувала до своєї смерті в Лікаонії (пам'ять 17 лютого).

Пам'ять св. апостола Филипа згадується 27 листопада за новим стилем.